

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 4. Peccatum mortale est malum infinitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

desiderio, quo, ea remunerandi, flagras. *September.*

Quanta felicitas, Domino tam diviti, & liberali servire! & ei si non servio, hac felicitate privari, & servituti Domini duri non minùs, quàm ingrati, ut est mundus, tradi mereor. O inauditam pœnam, atque eò crudeliorem, quò minùs eam sentio.

Agnosce felicitatem tuam, quòd additus sis obsequio Domini adeò benigni, nempe Dei. Cave tamen, ne ipsius benignitas negligentiae tibi potiùs, quàm fervoris præbeat ansam.

Pax hominibus bonæ voluntatis. *Luc. 2. 14.*

Voluisti, fecisti. *Aug.*

DIES IV.

Peccatum Mortale est Malum infinitum.

I.

Magnitudinem peccati è dignitate personæ offensæ metimur. Non est crimen leve, cùm eo offenditur Majestas Regum; eorum enim sublimitas omnia delicta, quæ in eam committuntur, reddit gravia. Annon peccatum, quod invadere audet Majestatem Dei infinitam, infinitum quid reputari debet? an non vilitas homi-

P 2

nus

September. nis infinita, & immensa distantia, qua a Deo remotus est, nominibus, quibus Deo obstringitur, juncta multum conferunt ad peccatum reddendum malum infinitum? Deus, cum justissimus sit, non censer, se peccatorem nimium punire, cum ab eo pœnas reposcit in objecto suo infinitas: quia privationem boni infiniti, & ad spatium temporis infinitum complectuntur, cum alios limites non habeat, quam limites æternitatis. Deus eum condemnat ad pœnas sempiternas, quibus peccata sua expiet, & tamen ea nunquam delebit. Si debitarum non foret infinitum, tum denique peccator supplicij suis satisfacere justitiæ divinæ posset; interea eas solvet semper, neque tamen exolvere unquam poterit.

II. Id, quod magis adhuc infinitatem peccati comprehendere nos docet, est, quod, si omnes creaturæ, quæ fuere, sunt, & unquam erunt, tam perfectæ forent, quam Beatissima Virgo, & pluribus sæculorum millionibus omnia Sanctorum Martyrum tormenta perpeterentur, omnibus suis bonis, voluptatibus, honori, & vice etiam suæ renuntiarent, satisfacere tamen nec pro unico peccato mortifero possent: necessarium proinde fuit, ut ad expiandum peccatum, & offerendam Patri æternam

na

no reparationem offensæ æqualem Deus Septemb^r
fieret homo, & in Cruce mortem oppete-
ret. Nemo fuit præter IESum Christum,
Deum, & hominem, qui satisfacere pro
peccato dignè posset. An non igitur pec-
catum, quod sarciri non poterat, quàm sa-
tisfactione infinita, malitiam in se com-
prehendit infinitam? annon ad expiandum
peccatum Deus in Cruce mortem oppete-
tens melius nobis demonstrat, quàm omnes
totius mundi rationes, quantum, quàmque
grave malum sit peccatum? Ah! si id con-
cepissem, an id tam facile admissem?

III. Minimis malis, quæ nobis impen-
dent, tantopere commovemur, ut nullam
non præcautionem ad ea prævertenda ar-
ripiamus, quæ igitur fit, ut adeò tranquilli
simus, tamque parùm metuamus, & vix
ullam præcautionem adhibeamus ad evi-
tandum malum infinitum; nisi quia sum-
mopere cæci sumus? & hic est funestus pec-
cati partus: nam, eheu! si cæci non essemus,
peccatum magis quàm omnia mundi ma-
la, magis, quàm mortem, magis etiam,
quàm inferorum tormenta formidaremus;
infernus enim, cum non sit, nisi malum
creaturæ, minus malum est peccato, quod
est malum creatoris, id, quod maximum
inferorum constituit malum, est peccatum.

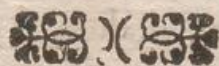
September. Sancti, qui Deum cognoscunt, qui nôrunt, quid peccatum sit, animo hac super re non fluctuant, si alterutrum foret eligendum. Si viderem, inquit Divus Anselmus, ex una parte peccatum, & ex altera inferorum ignes, coactus alterutrum eligere, in infernum me conijcerem potius, quam in peccatum. Et nos infelices felicitati nobis quotidie ducimus, dum in peccatum, quod nos ad infernum perducit, præcipites ruimus. Annon igitur omni jure infernus nobis debetur, si peccatum amamus? malum infinitum dignè puniri nequit, nisi supplicio infinito.

Malum infinitum mereretur odium infinitum; cum verò peccatum odio infinito prosequi non possis, tanto saltem illud prosequere, quanto potes, & statue omnem lapidem movere ad illud fugiendum.

Miseros autem populos facit peccatum.

Prov. 14. 34.

Mallempurus à peccato gehennam intrare, quàm peccati sorde pollutus caelorum regna tenere. *Aug. Serm. 9.*

DIES